

οὐδεμία γδ οὐδὲ ἴσθ' ὁμῶν ὁπσημίῳ παρα-
 δίδωσι τῷ μανθάνοντι τὴν χεῖρσιν καὶ τὴν ἐ-
 νέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἔξιν μόνον οὕτως οὐδ' ἐν-
 ταῦθα παραδίδωσι τὸ εἰδέναι ταῦτα τὴν
 χεῖρσιν ἢ γδ ὁδομαμονία ὄντι ἐνέργειαν, ὡς ἔφα-
 ρον (μῦθ) δὴ καὶ τὴν ἔξιν οὐδ' ἐν τῷ εἰδέναι ἐξ ὧν
 ὄντι ἡ ὁδομαμονία, ἀλλ' ἐκ τῶν τούτοις χεῖ-
 ρσιν. τὴν δ' χεῖρσιν, καὶ τὴν ἐνέργειαν τού-
 των, ὡς ἔστι ταύτης τῆς θεωρηματίας τὸ πα-
 ρεσθιδέναι. οὐδὲ γδ ὁμῶν ὁπσημίῳ οὐδεμία ἢ
 χεῖρσιν παραδίδωσιν, ἀλλὰ τὴν ἔξιν.

Κεφθῆμιον ια.

Εφ' ἅπανσι δ' τούτοις ἔσθ' φιλίας ἀνα-
 κῆρον ὄντι εἰπεῖν, τί ὄντι, καὶ ἐν ποίῃ καὶ
 ποῖε τι. ἐπεὶ δὲ ἔσθ' ὁρῶμεν παρὰ πάντα τὸν
 βίον παρατινύσασθαι, καὶ ἐν παντὶ κερμῶν, καὶ ἔ-
 σθαι ἀγαθόν, συμπαράληπτα αὐτῶν εἶναι ἑκά-
 ῃ ὁδομαμονίαν. περὶ τῶν μὲρ οὐκ ἴσως ἀπο-
 ρεῖται καὶ χεῖρσιν, βέλτερον διαλεξείναι ποτέρον
 γὰρ ὄντι ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὡς ἔσθ' ὁμοί-
 ῳ λέγαται, καὶ γδ κολοῖς φασὶ παρὰ κολοῖον
 ἔξαιετ' καὶ, Αἰεὶ τοὶ τὸν ὁμοῖον ἀγαθὸν ὡς τὸν
 ὁμοῖον φασὶ ἢ κύνος ποτε αἰεὶ κερμῶν δούσης
 ὅτι τῆς αὐτῆς κερμῶν, ἐροῦντι δὲ τὰ τὸν
 ἔμπροσθεν, διὰ τί ποτε ἢ κύνων ὅτι τῆς
 αὐτῆς κερμῶν κερμῶν, εἰπεῖν, ὅτι ἔχει
 τὰ κερμῶν ὁμοῖον ἢ κύνων ὡς διὰ τὸ ὁμοῖον
 τὴν κύνων φασὶ τῶν παλιν δ' αὐτῶν δὲ ὁμο-
 ῖοις ποῖν ἐν τοῖς ἐναντίοις μέλλον ἐγγίνεσθαι
 ἢ φιλία, ἔρα μὲν γδ (φασὶν) ὁμοῖου γὰρ ὄντι
 ἔσθαι πᾶσιν. τὸ δὲ ἐναντίον (φασὶ) τῶν ἐναν-
 τίων βούλεσθαι φίλον εἶναι. ἐν μὲν γδ τοῖς ὁ-
 μοίοις οὐδὲ ἐνδέχεται γίνεσθαι, τὸ γδ ὁμοῖον
 (φασὶ) τῶν ὁμοῖου οὐδὲν περὶ δέεται, καὶ τὰ ποι-
 ῶντα δὲ. ἔπει ποτέρον ἔσθαι ὁμοῖον ὅτι φί-
 λον γίνεσθαι, ἢ ἔρα τὸν γίνεσθαι; ὅτι κολοῖας
 ταχέως περὶ δέεται, φίλοι μὲρ ἔσθαι, εἰσὶ,
 φασὶν ὅτι καὶ φίλοι εἶναι. ἔπει δ' καὶ τὰ αὐτὰ
 ὁδομαμονία, ποτέρον ἔσθαι ὁμοῖου τῶν φασὶ
 λαφ φίλος, ἢ οὐ; ἢ μὲν γδ φιλία ἐν πίστι καὶ
 βεβαιότητι. ὁ δ' φασὶν ὡς ἔσθαι αὐτῶν.
 περὶ τῶν μὲρ οὐκ ἴσως ὁδομαμονία αὐτῶν φε-
 λίας ποῖας σκοποῦμεν. ἔστι γδ ὡς αἰσθάνεται
 φιλία καὶ περὶ θεὸν καὶ τὰ ἀψύχων ἐκ ὁμο-
 τῶν. τὴν γδ φιλίαν ἐν ταύτῃ φαίμεν εἶναι οὐ
 ὄντι τὸ ἀπφιλίεσθαι. ἢ δ' περὶ θεὸν φιλία
 οὐδὲ ἀπφιλίεσθαι δέεται, οὐδ' ὅλας τὸ φιλίαν.
 ἐν δὲ δὲ παρὰ ἴσθ' ἀψύχων ἐνδέχεται ἀπφιλίεσθαι.
 φιλία μὲρ τοῖς καὶ περὶ τὰ ἀψύχων ὄντι;

Hoc certè, est huiusmodi, vt cæterarum
 scientiarum nulla discendi vsus præbet,
 & actionem, sed habitum duntaxat, ita ac
 quidem hæc, hæc sciendo vsus tradit. Fel-
 licitas enim est (vsu fatemur) actio, non ha-
 bitus. Neque enim sciendo ex quibus con-
 stet felicitas, sed ex vtoendo his. Atqui ho-
 rum vsus, & actio est. Nec est præsentis tra-
 ctationis hoc tradere: quandoquidem ne-
 que vlla alia quæpiam scientia vsus tra-
 dit, sed habitum.

CAPVT XI.

Verumenimvero inter cuncta huius-
 modi, nobis de amicitia dicere neces-
 se est, quid sit, & in quibus, & circa quid:
 quandoquidem ad omnem vitam ipsam
 tendere perspicuum, & omni tempore
 bonum esse, quoad felicitatem comple-
 ctendum. Primum igitur videbitur me-
 lius, percurrere, ac excutere quæ ambigua
 sunt. Nam est in primis amicitia in simili-
 bus, vt videtur, ac dici solet. Siquidem gra-
 culus (inquit) graçulo affidet, semper-
 que Deus simile agit ad simile. Cùm ali-
 quando canis in eadem dormitaret regu-
 la, interrogatus fertur Empedocles, Curn-
 nam canis semper in eadem dormiat re-
 gula, dixisse, Quoniam simile canis habet
 tegula, & proinde ob similitudinem eò
 tendere. Aliis porro visum est, potius in
 contrariis signi amicitiam. *Amat siquidem
 imbre terra,* (inquit) *cùm solum exaruit:*
 quippe quod (inquit) contrarium con-
 trario velit conciliari. At in similibus ni-
 hil fieri contingit. Siquid simile, vt aiunt,
 vtrum operosum est amicum fieri, an fa-
 cile? velut assentatores confestim, assen-
 tiuntur, facileque se in aliorum familiarita-
 tem insinuant, nec amici tamen sunt, vt
 esse videntur. Dubitauerit in his quoque
 quispiam, Num fuerit probus malo ami-
 cus, an ne? Amicitia siquidem in fide, &
 constantia: at malus, neutiquam talis. An
 malus malo amicus? ne id quidè. Primum
 igitur definiendum, qualem considerem-
 mus amicitiam. Est nanque (vt opinan-
 tur) amicitia etiã erga Deum, atque ina-
 nimata: neutiquam rectè. Amicitiam
 nanque hæc esse dicimus, vbi amor mu-
 tuus. At erga Deum, amicitia neutiquam
 mutua, & ne quidem amare suscipit. A-
 lienum nanque amare, si quispiam dix-
 erit se iouem amare. At ne ab inanimatis
 quidem amorè esse cõtinget mutuũ: amor

C
 D
 E
 F